

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L., a.s.**, so sídlom v H., zastúpeného JUDr. J. B., advokátom v K., proti žalovanému **J. B.**, bývajúcemu v H.H., zastúpenému Mgr. M. L., advokátom v H., **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 C 101/2003, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2011 sp. zn. 17 Co 18/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením zo 7. júna 2006 č. k. 3 C 101/2003-134 konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil (§ 96 ods. 2 O.s.p.) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 860,-- Sk - 28,55 € (780,-- Sk - 25,89 € na adresu žalovaného a 380,-- Sk - 12, 66 € na adresu jeho právneho zástupcu) do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., lebo žalobca tým, že zobral žalobu späť zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu (vo výroku o trovách konania) a žalovaného (vo výroku, ktorým bolo konanie zastavené) uznesením z 12. decembra 2006 sp. zn. 4 Co 273/2006 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.) a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že prvostupňový súd pri rozhodnutí o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. vôbec nevyhodnotil, z akého dôvodu došlo k späťvzatíu žaloby, t. j. ktorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené.

Okresný súd Vranov nad Topľou (v poradí druhým) uznesením z 11. apríla 2008 č. k. 3 C 101/2003-168 určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Takto rozhodol podľa § 150 O.s.p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v tom, že účastníci nepreukázali spôsob, akým chceli splniť jednak povinnosť vypratať prenajaté priestory (žalovaný) a jednak poskytnúť na to potrebnú súčinnosť (žalobca).

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného (v poradí druhým) uznesením z 19. augusta 2008 sp. zn. 5 Co 175/2008, 5 Co 184/2008 uznesenie súdu prvého stupňa (ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zo 14. júla 2008 o zamietnutí žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, čl. 234) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že doteraz nebolo spoľahlivo zistené, ktorý z účastníkov zaviniel zastavenie konania.

Okresný súd Vranov nad Topľou (v poradí tretím) uznesením z 27. novembra 2009 č. k. 3 C 101/2003-278 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 16, 60 € a na účet právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia v sume 965,30 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Takto rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., lebo žalobca pre správanie žalovaného vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného (v poradí tretím) uznesením z 8. apríla 2010 sp. zn. 17 Co 30/2010 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel v porovnaní s prvostupňovým súdom k inému právnomu záveru, podľa ktorého za trovy konania, ktoré vznikli v priebehu konania nesie z procesného hľadiska zodpovednosť žalobca. Preto je povinný uhradiť žalovanému trovy konania, ktorých výšku určí súd prvého stupňa.

Okresný súd Vranov nad Topľou (v poradí štvrtým) uznesením z 20. decembra 2010 č. k. 3 C 101/2003-316 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 31,81 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 137 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného (v poradí štvrtým) uznesením z 28. apríla 2011 sp. zn. 17 Co 18/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa, aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. a § 137 O.s.p., určenou výškou trov konania a odôvodnením rozhodnutia, na ktoré v podrobnostiach poukázal (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol ho (ako aj uznesenie súdu prvého stupňa) zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že pri rozhodnutí o trovách konania boli nesprávne aplikované procesné ustanovenia a že rozhodnutie odvolacieho súdu nespĺňa základné predpoklady pre spravodlivé a konečné rozhodnutie vo veci samej (vytvára nutnosť začatia súdneho konania o zaplatenie trov exekučného konania).

Žalobca navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalovaného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania podľa § 237 O.s.p. žalovaný nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd

(ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne) správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 234b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal. Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júla 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová